

การพัฒนาพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบุคลากรตามที่มีมาตรฐาน โดยการให้การปรึกษา
ครอบคลุมแนวพฤติกรรมนิยม

สุพิชมา เพ็ชรสุคล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

เมษายน 2554

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ สุพิชญา ทีชรศส ชนบันนีแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาเด็ก

(ดร. เพ็ญญา ภูวนภาค)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ระพีเนตร ชาญวิจิต)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชูศรี เดิกรัตน์เดชาคุณ)

กรรมการ

(ดร. เพ็ญญา ภูวนภาค)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ระพีเนตร ชาญวิจิต)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกดา แนวเทยร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่รับไว้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. มโนธรรม แย้มกสิก)

วันที่ ๕ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

มหาวิทยาลัยบูรพา

Burapha University

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา

จากบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

ประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2553

ประกาศคุณภาพ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร. เพ็ญนา กุลนาคดล ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ระพินทร์ ฉายวิมล กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องค้าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วน เอาใจใส่และให้กำลังใจในการทำงานด้วยดีเสมอมา จนทำให้ผู้วิจัยได้รับทราบแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ที่ถูกต้อง รู้สึกซาบซึ้งและตระหนักในคุณค่าที่ท่านอาจารย์สอนให้ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ช่อถัดดาว วัฒเมือง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชูศรี เลิศรัตน์เดชาภุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิธิพัฒน์ เมฆขจร ดร. จิตรา ดุษฎีเมฆา และ ดร. โพธิพันธ์ พานิช ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือและโปรแกรมที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบขอบพระคุณ ดร. ทวีศิลป์ กุลนาคดล อาจารย์ประจำสาขาวิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ดร. วรารณ์ ทรัพย์วิรัปกรณ์ และคณาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ มหาวิทยาลัยบูรพาทุกท่าน ที่สละเวลาให้คำปรึกษา และเสนอแนะมุมมองที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ผู้อำนวยการ สุรพงศ์วารศิลป์ ผู้บริหารสถาบันการศึกษาในเครือศรีวิราราษ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คุณนิรเมศ ทรงชานิน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่เสียสละเวลา และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ บัณฑิตศึกษาที่กรุณาสนับสนุนให้ทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์

ขอขอบขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่วันทน่า เพชรสดใส่ ผู้ให้ชีวิต ให้โอกาสและเป็นกำลังใจที่ดีเสมอมา พี่ชาย พี่สาวและเพื่อนสนิท ที่เคยเป็นกำลังใจให้อดทนและต่อสู้กับอุปสรรคจนผ่านพ้นมา ได้ด้วยดี ขอขอบคุณ คุณวัชรพล เปรมกมล คุณชัยวัฒน์ เดชพิทักษ์ และรุ่นพี่รุ่นน้อง เพื่อนร่วมรุ่นจิตวิทยาการปรึกษาทุกคน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณที่มีพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยเสมอมา

สุพิชฌาย์ เพชรสดใส่

49926479: สาขาวิชา: จิตวิทยาการปรึกษา; วท.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา)

คำสำคัญ: พฤติกรรม/ การควบคุมอารมณ์/ บิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น/ การให้การปรึกษาครอบครัว
แนวทางพฤติกรรมนิยม

ศูนย์ฯ เพิ่งได้ดำเนินการพัฒนาพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นโดยการให้การปรึกษาครอบครัวแนวทางพฤติกรรมนิยม (THE DEVELOPMENT OF EMOTIONAL CONTROL BEHAVIOR IN PARENTS WHO HAVE TEENAGER BY BEHAVIORAL FAMILY COUNSELING) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: เพ็ญนา ฤกุณภาคล, กศ.ด., ระพินทร์ ฉายวิมล, ค.ค. 229 หน้า, ปี พ.ศ. 2554.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นโดยการให้การปรึกษาครอบครัวแนวทางพฤติกรรมนิยม กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นบิดามารดาอายุระหว่าง 30 – 50 ปี ที่มีบุตร อายุระหว่าง 10 – 15 ปี ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดฉะเชิงเทราจำนวน 20 คน ครอบครัว รวมทั้งสิ้น 40 คน ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ต่ำกว่าเบอร์เซ็นไทล์ที่ 25 ลงมาสู่มีเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน ครอบครัว รวมทั้งสิ้นกลุ่มละ 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบวัดพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ และโปรแกรมการให้การปรึกษาครอบครัวแบบพฤติกรรมนิยม ผู้วิจัยดำเนินการทดลองการให้การปรึกษา จำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที โดยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองแบบสองตัวประกอบแบบวัดขั้นหนึ่งตัวประกอบ แบ่งการทดลองออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดขั้นประมานหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายนอก ทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีบอนเฟอร์โรนี (Bonferroni Procedure)

ผลการศึกษาพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาของการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์แตกต่างจากกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างจากระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

49926479: MAJOR: COUNSELING PSYCHOLOGY; M.Sc. (COUNSELING PSYCHOLOGY)

KEYWORDS: BEHAVIOR / EMOTIONAL CONTROL / BEHAVIORAL FAMILY COUNSELING PARENTS WHO HAVE TEENAGER / BEHAVIORAL FAMILY COUNSELING

SUPHITCHA PETCHSODSAI: THE DEVELOPMENT OF EMOTIONAL CONTROL BEHAVIOR IN PARENTS WHO HAVE TEENAGER BY BEHAVIORAL FAMILY COUNSELING. ADVISORY COMMITTEE: PENNAPHA KOOLNAPHADOL, Ed.D., RAPIN CHAYVIMOL. Ph.D. 229 P. 2011.

This research aimed to study the development of emotional control behavior in parents who have teenager by behavioral family counseling. The sample in this study, a parent aged 30 to 50 years, with children between the ages of 10 to 15 years. The sample composed of twenty families (forty persons) who have teenager in meuang district, Chachoengsao province, who had emotional control behavior score less than 25th percentile. The random sampling method adopted to assign. The sample into two groups: an experimental group and a control group with ten families (twenty persons). The instruments used in this research were the emotional control test and the behavior family counseling program. The intervention was administered for 10 sessions. Each session lasted about sixty minutes. The research design was two-factors experimental with repeated measures on one factor. In fact, the study was divided into 3 phases: the pre-test phase, the post-test phase and the follow-up phase. The data were analyzed by repeated measure analysis of variance: one between – subject variable and one within-subjects variable and were tested to pair differences among mean by Bonferroni Procedure.

The results revealed that there was a statistically significant interaction at .05 between the method and the duration of the experiment. The emotional control behavior in parents who have teenager in the experimental and the control groups were significantly different at .05 at the post-test and the follow-up phases. The emotional control behavior of parents who have teenager in the experimental group in the post-test and the follow-up phases were significantly different at .05 from the pre-test phase.

49926479: สาขาวิชา: จิตวิทยาการปรึกษา; วท.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา)

คำสำคัญ: พฤติกรรม/ การควบคุมอารมณ์/ บิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น/ การให้การปรึกษารอบครัว
แนวทางพุทธิกรรมนิยม

ศูนย์ฯ เพิ่งเสนอ: การพัฒนาพุทธิกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นโดยการให้การปรึกษารอบครัวแนวทางพุทธิกรรมนิยม (THE DEVELOPMENT OF EMOTIONAL CONTROL BEHAVIOR IN PARENTS WHO HAVE TEENAGER BY BEHAVIORAL FAMILY COUNSELING) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: เพ็ญนาคุณภาคล, กศ.ด., ระพินทร์ ชาญวิมล, ค.ค. 229 หน้า. ปี พ.ศ. 2554.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาพุทธิกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นโดยการให้การปรึกษารอบครัวแนวทางพุทธิกรรมนิยม กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ เป็นบิดามารดาอายุระหว่าง 30 – 50 ปี ที่มีบุตร อายุระหว่าง 10 – 15 ปี ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 20 คนรอบครัว รวมทั้งสิ้น 40 คน ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนพุทธิกรรมการควบคุมอารมณ์ต่ำกว่าเบอร์เซ็นไทล์ที่ 25 ลงมา สูงเป็นกลุ่มทดสอบและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คนรอบครัว รวมทั้งสิ้นกลุ่มละ 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบวัดพุทธิกรรมการควบคุมอารมณ์ และโปรแกรมการให้การปรึกษารอบครัวแบบพุทธิกรรมนิยม ผู้วิจัยดำเนินการทดลองการให้การปรึกษา จำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที โดยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองแบบสองตัวแปรประกอบแบบวัดชั้นหนึ่งตัวประกอบ แบ่งการทดลองออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดชั้นประทับหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม และทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีบอนฟอร์โนนี (Bonferroni Procedure)

ผลการศึกษาพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาของการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มทดลองมีพุทธิกรรมการควบคุมอารมณ์แตกต่างจากกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มทดลองมีพุทธิกรรมการควบคุมอารมณ์ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างจากระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

49926479: MAJOR: COUNSELING PSYCHOLOGY: M.Sc. (COUNSELING PSYCHOLOGY)

KEYWORDS: BEHAVIOR / EMOTIONAL CONTROL / BEHAVIORAL FAMILY COUNSELING PARENTS WHO HAVE TEENAGER / BEHAVIORAL FAMILY COUNSELING

SUPHITCHA PETCHSODSAI: THE DEVELOPMENT OF EMOTIONAL CONTROL BEHAVIOR IN PARENTS WHO HAVE TEENAGER BY BEHAVIORAL FAMILY COUNSELING. ADVISORY COMMITTEE: PENNAPHA KOOLNAPHADOL, Ed.D., RAPIN CHAYVIMOL. Ph.D. 229 P. 2011.

This research aimed to study the development of emotional control behavior in parents who have teenager by behavioral family counseling. The sample in this study, a parent aged 30 to 50 years, with children between the ages of 10 to 15 years. The sample composed of twenty families (forty persons) who have teenager in meuang district, Chachoengsao province, who had emotional control behavior score less than 25th percentile. The random sampling method adopted to assign. The sample into two groups: an experimental group and a control group with ten families (twenty persons). The instruments used in this research were the emotional control test and the behavior family counseling program. The intervention was administered for 10 sessions. Each session lasted about sixty minutes. The research design was two-factors experimental with repeated measures on one factor. In fact, the study was divided into 3 phases: the pre-test phase, the post-test phase and the follow-up phase. The data were analyzed by repeated measure analysis of variance: one between – subject variable and one within-subjects variable and were tested to pair differences among mean by Bonferroni Procedure.

The results revealed that there was a statistically significant interaction at .05 between the method and the duration of the experiment. The emotional control behavior in parents who have teenager in the experimental and the control groups were significantly different at .05 at the post-test and the follow-up phases. The emotional control behavior of parents who have teenager in the experimental group in the post-test and the follow-up phases were significantly different at .05 from the pre-test phase.

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๒
สารบัญ.....	๓
สารบัญตาราง.....	๔
สารบัญภาพ.....	๕
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	1
สมมติฐานของการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์.....	13
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาระทางด้านจิตใจ.....	28
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น.....	38
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้การปรึกษาครอบครัวแนว พฤติกรรมนิยม.....	40
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	73
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	73
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	74
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	74
การดำเนินการทดลอง.....	83
วิธีการดำเนินการทดลอง.....	84
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	85

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....		86
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....		81
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....		82
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....		83
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....		105
สรุปผลการวิจัย.....		105
สมมติฐานของการวิจัย.....		105
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....		106
อภิปรายผล.....		106
ข้อเสนอแนะ.....		116
บรรณานุกรม.....		117
ภาคผนวก.....		125
ภาคผนวก ก.....		126
ภาคผนวก ข.....		203
ภาคผนวก ค.....		210
ภาคผนวก ง.....		212
ภาคผนวก ช.....		225
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....		229

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1	ปัญหาทางด้านพฤติกรรมที่ได้รับการระบุว่า “รุนแรง” โดยบิความารตามากกว่า 4000 คนในการสัมนาเชิงปฏิบัติการทางด้านการฝึกฝนบิความารค่าทางด้านพฤติกรรม (BRT) เป็นช่วงเวลา 10 ปี.....	66
2	โปรแกรมการพัฒนาพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่น โดยการให้การปรึกษาครอบครัวแบบพฤติกรรมนิยม.....	76
3	ข้อมูลทั่วไปของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม.....	88
4	คะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่นในระบบก่อน การทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	89
5	คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ ของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง.....	90
6	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่น จำแนกเป็นรายค้านของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม.....	93
7	ผลการทดสอบข้อคอกสองเกือดันเกี่ยวกับการเท่ากันของความแปรปรวน – ความแปรปรวนร่วมเมทริกซ์.....	97
8	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ ของบิความารคามีบุตรวัยรุ่นระหว่างวิธีการทดลองกับระยะของการทดลอง.....	97
9	ผลการวิเคราะห์ผลย่อยของวิธีการในระบบก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม... ..	99
10	ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	100
11	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ ด้วยวิธีการทดสอบ แบบบอนเฟอร์โนนี (Bonferroni Method).....	101
12	ผลการประเมินคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่นต่อ กระบวนการให้การปรึกษาครอบครัวแบบพฤติกรรมนิยม (คะแนนเต็ม 10) ($n = 20$).....	102

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
13	ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบวัดพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบุคคลารยาที่มีบุตรวัยรุ่น.....	204
14	ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของโปรแกรมการพัฒนาพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบุคคลารยาที่มีบุตรวัยรุ่น โดยการให้การปรึกษาครอบครัวแนวพฤติกรรมนิยม.....	207
15	ค่าอำนาจจำแนก และค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบวัดพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบุคคลารยาที่มีบุตรวัยรุ่น จำนวน 38 ข้อ.....	208
16	ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์แบบเพียร์สันของบุคคลารยาที่มีบุตรวัยรุ่น.....	209

สารบัญภาพ

ภาคที่

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการพัฒนาพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่น.....	11
2	การควบคุมอารมณ์ของ Denham.....	20
3	ขั้นตอนในการเจรจาต่อรองในสัญญาพันธะกรณีระหว่างพ่อแม่และวัยรุ่น.....	69
4	สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัยในการพัฒนาพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่น.....	82
5	แบบแผนการทดลอง.....	83
6	แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่น ที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	91
7	แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่น ที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะดีดดามผล.....	92
8	แผนภูมิเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่น ด้านการทบทวนอารมณ์ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	95
9	แผนภูมิเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่น ด้านการยับยั้งอารมณ์ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	95
10	แผนภูมิเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่น ด้านการทบทวนความก้าวหน้าในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	96
11	แผนภูมิเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่น ด้านการควบคุมลักษณะอารมณ์ด้านดีให้สมเหตุสมผลในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	96
12	กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของ การทดลองต่อพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่น.....	98